

రఘుణ భూస్కర

(ప్రభీమవరంలో శ్రీ నాన్నగారి ప్రవచనము, 7-11-95)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువులూరా,

ఆత్మ మూడు అవసరలోనూ ఉంది. గాథ నిద్రలో ఆత్మ ఉంది. అక్కడ దుఃఖములేదు, అక్కడ ఆశాంతి లేదు. జాగ్రదావసలో ఆత్మ ఉంది కానీ దుఃఖము వస్తోంది, ఆశాంతి వస్తోంది. గాథ నిద్రలో లేని దుఃఖము, ఆశాంతి నీకు జాగ్రదావసలో వస్తున్నాయి. ఆత్మ అక్కడా ఉంది, ఇక్కడా ఉంది. దుఃఖము ఒక తలంపు. ఆశాంతి ఒక తలంపు. ఇవి నిజం కాదు. ఇవి ఆత్మయిందు కల్పించబడ్డాయి. సాధన చేసి ఏటిని తొలగించుకోగలిగితే వస్తువు నీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది.

ఏకవస్తువును చింతించటమే ధ్యానము. అది చేసేది మనస్సు. ఏకచింతన ఇతర తలంపులను దూరం చేస్తుంది. ధ్యానం చేసేటప్పుడు అనేక తలంపులు వస్తాయి. నీవు ఏ వస్తువునైతే ధ్యానిస్తున్నావో ఆ వస్తువుమాద మనస్సు నిలబడి ఉంటుంది. కాబట్టి ఇతర తలంపులు వచ్చినా వాటికి మనస్సులో స్థానం లేదు. కాబట్టి వెనుకకు వెళ్లపోతాయి.

మలదేషము, వ్యక్తిప రోషము, అవరణ దోషము అని మనస్సుకు మూడు దోషములు చెపుతారు. జన్మ జన్మలనుండి మనం పోగుచేసుకొని తెచ్చుకున్న వాసనలను అంటిపెట్టుకొని ఉండటమే మలదేషము. వ్యక్తిపదోషము అంటే మన శరీరము ఎక్కడ ఉండే మనస్సు అక్కడ ఉండేదు. వ్యక్తిపదోషము ఉంటే మన మనస్సు ఎక్కడ నిలబడుటమంటే ఆక్కడ నిలబడదు, చలిస్తూ ఉంటుంది. వ్యక్తిపదోషము ఉంటే మనస్సు బలహీనంగా ఉన్నట్లు గుర్తు. మూడవది అవరణదేషము. అవరణ అంటే దొర్చి. దేహమునకు సంబంధించిన బంధువులు, స్నేహాతులు ఒక దొర్చి క్రింద ఉంటారు. ఆ దొర్చి చూట్లో తిరుగుతూ ఉంటారు. ఈ దోషములనుండి మనస్సు విదురల పొందటానికి ధ్యానం అవసరము.

ఏ పని సాధించాలన్నా పట్టుదల ఉండాలి. ఈర్పు ఉండాలి, విషయాన్ని గ్రహించేశక్తి ఉండాలి. ఏ విషయాన్ని అయితే గ్రహించామో దానిని ప్రాక్తిసు చెయ్యాలి. అప్పుడు అది అనుభవంలోనికి వస్తుంది. ఆధ్యాత్మికం అంటే Truthను ప్రాక్తిసు చేస్తే మించు హృదయంలో ఉన్న Truth మాకు వ్యక్తం అవుతుంది.

జ్ఞానం అనే పెట్టే మన హృదయంలోనే ఉంది. దానిని తెరుచుకోవటానికి ఏకాగ్రత అనే తాళంచెవిని సంపోదించాలి. జీవితంలో ఏది సాధించాలన్నా ఏకాగ్రత ఉండాలి. ఏకాగ్రత ధ్యానం వలన వస్తుంది. మనం భగవంతుని ధ్యానం చెయ్యకపోతే ఆయనకు ఏమి నష్టిలేదు. మన బాగుకోనమే మనం ధ్యానం చెయ్యాలి. కొంతమందికి వాక్కు చాపల్యం ఉంటుంది. అది తగ్గాలంటే మానం ప్రాక్తిసు చెయ్యాలి. కొంతమందికి మనస్సులో చాపల్యం ఉంటుంది. అది తగ్గాలంటే ధ్యానం చెయ్యాలి.

ధ్యానం చెయగా, చెయగా చాపల్యం పోతుంది. అప్పుడు నీకు సద్గువుస్తి కలుగుతుంది. బ్రహ్మానుభవం పొందటానికి నీకు అరతను, యోగ్యతను నీ ధ్యానబలం కలుగజేస్తోంది. అన్నింటికంటే నీవైనది మానవుని హృదయంలో ఉన్న దార్శనాల్యము. ఈ దార్శనాల్యమే నీవు ఏకాశము పొందకుండా అడ్డువస్తోంది. ధ్యానం వలన ఈ దార్శనాల్యమును తొలగించుకోవచ్చును.

ఏచారణ చెయ్య. ధ్యానం చెయ్య. జపం చెయ్య. ఏదో ఒక పద్మతిలో సాధన చెయ్య. హర్షజబ్బ సంస్కరమును బట్టి నీ పద్మతిలో నీవు సాధన చెయ్య. సాధన చేయగా, చేయగా నీ మనస్సు శుద్ధి ఆవుతుంది. ఎప్పుడైతే నీ మనస్సు శుద్ధి అయ్యిందో, ఎప్పుడైతే అందులోని దోషములు రాలిపోయాయా ఆమనస్సే ఆత్మగా పరిణామం చెందుతుంది. నీ మనస్సును శుద్ధి చేసుకోవటమే నీ సాధన యొక్క ప్రచూజనము.

మన స్వరూపము అరూపము. అందులో కాంతి ఉంది, ఆనందము ఉంది. అది మనకు అందకపోవటానికి మన నామదృష్టి రూపదృష్టి కారణము. మనం ఎప్పుడూ ఏదో ఒక నామము తోటి, రూపము తోటి కలసి ఉంటున్నాము. వీటిని నశింపజేయటానికి వివేకము కావాలి, వైరాగ్యము కావాలి, జ్ఞానము కావాలి అని భగవాన్ చెపుతున్నారు.

ఇవుడు లయకారకుడు అంటున్నారు కదా ఇవుని ధ్యానం చేయవచ్చునా అని అడిగితే లయకారకుడు ఉంటే నీ దుఃఖమును లయం చేస్తాడు అంటే నీ దుఃఖమును నాశనం చేస్తాడు. నిన్ను ఏమీ పాదు చెయ్యడు. నీ స్వరూపం అనుభవంలోనికి రాకుండా ఏ ఇంద్రియములాలు అయితే అధ్యగా ఉన్నాయో వాటిసి నాశనం చేస్తాడు. నీ ఆకాంతిని లయం చేస్తాడు. అందుచేత నీవు ఇవుడిని ధ్యానం చేసుకోవాలంటే చేసుకోవచ్చు. అభ్యంతరము ఏమీలేదు.

నిజమైన గురువు చైతన్య స్వరూపుడు. వాడికి మాటలతో పనిలేదు. వాడు మౌనంగా ఉంటాడు. మౌనం మహాశక్తివంతము. ఆ మౌనం నుండి వచ్చే కాంతి తరంగాలు, కాంతి తరంగాలు ఇష్టుని యొక్క మనస్సును ధ్యాన స్థితికి తీసుకొని పోయి వాడి ప్రయత్నం అక్కరలేకుండానే వాడి మనస్సును శుద్ధి చేసి ఆత్మాకారం చెందింపజేస్తాయి.

జాగ్రదావస్తులో నీవు చక్కగా ఉండటంలేదు. ఏదో ఒక గొడవతో ఉంటున్నావు. గాఢ నిద్రలో నీకు మనస్సు కల్పించిన గొడవలు లేవు. ఆందువలన అక్కడ చక్కగా ఉంటున్నావు. జాగ్రదావస్తులో కుటై, స్నాప్పావస్తులో కంటే గాఢనిద్రలో నీవు సత్యమునకు అతి సన్నిహితంగా ఉన్నావు. అందువలన చక్కగా ఉండగలుగుతున్నావు. గాఢనిద్రలో సుఖంగా ఉంటున్నావు. నీవు ఉన్నావన్న సంగతి నీకు తెలియటం లేదు. జాగ్రదావస్తులో నీవు ఉన్నావన్న సంగతి నీకు తెలుస్తోంది. అక్కడ నీవు సుఖంగా లేవు. గాఢ నిద్రలో ఇస్తు సుఖం, జాగ్రదావస్తులో ఉన్న ఎరుక రెండూ కావాలి. ఇవి రెండూ సంపాదిస్తే నీవు మహా జానివి జయపోతావు. సాధన చేసి జాగ్రదావస్తులో ఉన్న ఎరుకను, గాఢ నిద్రలో ఉన్న సుఖాన్ని ఒకేసారి అనుభవంలోనికి తెచ్చుకుంటే నీకు భగవంతుడు వ్యక్తమవుతాడు. అప్పుడు నీవు జీవుడుగా ఉండవు. ఇవుడవు అయిపోతావు. అప్పుడు హద్దులు ఉండవు, పరిమితులు ఉండవు.

భగవంతుని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి పనిచెయ్య. నీవు చేసే పని నిన్ను బంధించకూడదు. ఆజ్ఞానము నుండి విడుదల పొందటానికి సహకరించాలి. మనం అందరము పనిచేస్తున్నాము. ఎలా పప్పి చెయ్యాలో నేర్చుకోమంటున్నారు భగవాన్.

గాఢనిద్రలో నీవు దేహంగా లేవు, లోకంగా లేవు, మనస్సుగా లేవు. గాఢ నిద్రలో నీవు ఆత్మగా ఉన్నావు. చైతన్యంగా ఉన్నావు. గాఢనిద్రలో నీవు దేహం లేకుండా ఉన్నావు. ఇవుడికి ఒక దేహము ఉండా అని అడిగితే గాఢనిద్రలో నీకు ఒక శరీరము ఉంది అనుకొంటున్నావా, అనుకోవటం లేదు. గాఢనిద్రలో నీకే శరీరం లేనవుడు ఇవునికి శరీరం ఎక్కడ ఉంటుంది. ఇవుడికి శరీరం ఉండా, లేదా అని ఆలోచించేబడులు

నీకు ఒక శరీరము ఉందో, లేదో ముందు ఆలోచించుకో. నీకే శరీరము లేదు, ఇంక ఇప్పటికే శరీరము ఎక్కడిది?

దేవుడు ఉన్నాడా, లేదా అని తడిగితే దేవుడు ఉన్నాడు అని చెప్పవచ్చు, లేదు అని చెప్పవచ్చు). ఈ అనుమానం గొదవ నీకెందుకు? నేను ఉన్నాను అన్న సంగతి నీకు అనుమానం లేదు కదా. ఆ నేను ఎవడో నీకు తెలిస్తే దేవుడు తెలుస్తాడు. ఆ నేను తెలియకుండా నీకు దేవుడు తెలియదు. ఆ నేను అనే తలంపు ఎక్కడెతే పుట్టివస్తోందో అక్కడే దేవుడు ఉన్నాడు. నేను యొక్క మూలం తెలియకోటే దేవుడు తెలియదు.

సత్యవస్తువుకు రూపంలేదు. రూపంలేని దానికి పేరు ఏమిటి? కృష్ణుడిని ధ్యానం చేసుకోండి. రాముడిని ధ్యానం చేసుకోండి అని మన పెద్దలు చెపుతూ ఉంటారు. ఒక అవ్యారపురుషుని రూపమును తీసుకొని ధ్యానం చేయగా, చేయగా నామమును తీసుకొని స్వరించగా, స్వరించగా మన రూపముస్తకు మన నామమును దూరం అవ్యారము అని పెద్దల ఉద్దేశం. మనలను బంధించేవి మన నాను, రూపములే. నామముతోటి, రూపముతోటి తాదాప్యం పొందటం వలన అహంకారమునకు food supply అవుటాంది. నీకు నాను, రూప దృష్టి తగ్గినపుడు అహంకారమునకు food supply ఆగిపోతుంది. అప్పుడు నీకు స్వరూపము వ్యక్తమవుతుంది.

ధ్యానం చేసేవారు పేరుకోనం చేస్తూ ఉంటారు, భగవంతుని ప్రితికోనం చేయగు. పేరుకోనం ధ్యానం చేస్తే పేరు పస్తుంది గాని దైవానుగ్రహం రాదు. నీవు చేసే పని ఏ ఉద్దేశముతో చేస్తున్నావు గొదవము కోనం చేస్తున్నవా? దైవానుగ్రహం కోనం చేస్తున్నావా? అని దేవుడు చూస్తూ ఉంటాడు. ఆయన సర్వ సాక్షి. ఆయన మన హృదయంలోనే ఉన్నాడు. నీ తలంపును చూస్తూ ఉంటాడు. మనం ప్రపంచమును మోసం చేయగలము గాని దేవుని మోసం చేయలేము.

ఏ వస్తువుని చంతిస్తున్నావో అది నీకు దొరకుతుంది. నీవు ఏ వస్తువుని పొందాలనుకొంటున్నావో అ వస్తువు మిందే నీ తలంపును నిలబెడుతుంది ధ్యానం. ఇతర తలంపులు వచ్చినా బయటకు గెంటివేస్తుంది. ధ్యానం ఎంతకాలము చేయమంటారు అని అడగనక్కరలేదు. ఇతర తలంపులు పస్తుస్తుంతకాలము ధ్యానం చేస్తూ ఉండవలసిందే. నీ మనస్సులోని గొదవలు నిన్ను ఇచ్చింది పెదుతున్నంత వరకూ నీవు ధ్యానం చేయవలసిందే. మందు ఎంతకాలము వాడాలి అంటే నీకు అలోగ్గొము చేకూరే వరకూ వాడాలి. అలాగే నీ నిజస్థితి తెలిసేవరకూ ధ్యానం చేస్తూ ఉండవలసిందే.

రాగము, కామము, క్రోధము, పుట్టటం, వనిపోవటం ఇవి అన్నీ తలంపులే. ఎవడైతే పుట్టాను అనుకొంటున్నాడే వాడికి మోక్కం రాదు. మనం పుట్టాము అనుకొంటున్నాము కదా. ఇంక మనకు మోక్కం వచ్చే సమస్య లేదు. ఎవడికైతే తాను పుట్టలేదు అన్న సంగతి తెలుస్తుందో వాడికి మోక్కం వస్తుంది. ఏది పుట్టలేదు. ఆత్మ పుట్టలేదు. వాడు ఎవడు అంటే ఆత్మ. ఎవడికైతే ఆత్మానుభవం కలిగిందో ఆత్మ పుట్టలేదు కాబట్టి తాను పుట్టలేదు అన్న సంగతి తెలుస్తుంది. వాడికి మోక్కం వస్తుంది. మనకు మోక్కం వచ్చే సమస్య లేదు.

దైవతము గురించి, అదైవతము గురించి పెద్ద పెద్ద పుస్తకాలు ప్రాసారు. రమణమహర్షి గారు దైవతము గురించి, అదైవతము గురించి రెండు ముక్కలలో ఒకటోతరగతి చదివిన వాడికి కూడా అరం లయ్యేలా చెప్పారు. నీకు దేహబుద్ధి ఉంటే దైవతము, దేహబుద్ధి లేకపోతే అదైవతము అని చెప్పారు. దైవతము గురించి, అదైవతము గురించి పెద్ద పెద్ద పుస్తకాలు, సిద్ధాంత చర్చలు, వారు చెప్పే మాట్లాడి వారికి అనుభవంలో లేదు. నీకు దేహబుద్ధి ఉంటే దైవతము, నీకు దేహబుద్ధి లేదుతనుకో ఉన్నది అదైవతమే. ఇది

చాలా simpleగా ఉంది. ఇది చెపితే మనకు ఎక్కుదు. ఎందుకంటే మన మనస్సుకు complication కావాలి. Simpleగా చెపితే ఏదో చెప్పారు అంటారు. మా ఇంటికి ఎవరైనా తుండు కట్టుకొని వచ్చారు అనుకోండి వారిని ఎక్కువగా గౌరవము చేయరు. కోటులు వేసుకొని ఆర్థాటంగా ఎవరైనా వన్నే వారిని ఎక్కువ గౌరవిస్తారు. ఒక వ్యక్తిని విమర్శించటం కాదు. ఈ దోషం అంతా మన మనస్సులో ఉంది. మన మనస్సుకు ఎంతసేవు complication కావాలి, లిటికేషను కావాలి.

Body, Mind, Intellect ఇవి మూడు నీకు నేనుగా వ్యక్తమవుతున్నాయి. విటిని BMI అంటారు. ఈ అదవిలో మండి దాటి బయటకు వెధితేనే గాని నీకు స్వరూపం తెలియదు. మనం BMIను మౌనుకొని తిరుగుచున్నాము. BMI నుండి బయట పడాలి. తెలివైన వాడు నేను తెలివైన వాడిని అనుకోంటాడు. అందమైనవాడు నేను అందమైనవాడిని అనుకోంటాడు. మంచివాడు నేను మంచివాడిని అనుకోంటాడు. ఇలా BMIతో తాదాప్యం పొందుతాడు. BMI తో తాదాప్యం తెగిపోయినపుడు హృదయంలో ఉన్న నిజం నీకు వ్యక్తమవుతుంది. రానికి చావులేదు, అదే చైతన్యము, అదే ఈ స్ఫ్రెషికి అంతా కూడా ఆధారముగా ఉంది. దేవుడు పుడతాడు, మనమూ పుడతాము. మనం పుట్టినపుడు ఆ దేహముతో కలసిపోతాము. దేవుడికి దేహం వచ్చినపుడు కూడా తాను దేహమాత్రుడను కాదు అన్న సంగతి వాడికి తెలుస్తూ ఉంటుంది. వాడు దేవుడు. దేహమునకు పరిమితమైన వాడు జీవుడు. దేహమునకు పరమితం కానివాడు దేవుడు.

మా ఇంటిదగ్గర మిారు naturalగా ఉంటారు. normalగా ఉంటారు. చుట్టూల ఇంటిదగ్గరేతే వారు ఏమనుకుంటారో అని అలోచిస్తూ ఉంటారు. అక్కడ naturalగా ఉందరు. మిారు ఇంటిదగ్గర ఉన్నప్పుడు ఎంత naturalగా ఉంటారో. మా ధ్వనం అంత naturalగా ఉండాలి. మిారు చుట్టూల ఇంటిదగ్గర ఉన్నప్పుడు ఎలా ఉంటారో అలాగ. మా ధ్వనం ఉండకూడదు. పరిశీలన చేసుకోండి.

నా హృదయంలో వస్తువు ప్రత్యక్షముగా ఉంది, సజీవముగా ఉంది అని చెపుతున్నారు. ఎందుకు నాకు అనుభవం లోనికి రావటంలేదు అని ప్రశ్నిస్తున్నారు. నా దేహమునాకు అనుభవంలో ఉంది, నా గుణాలు నాకు అనుభవంలో ఉన్నాయి కదా. అలాగే నా హృదయంలో ఉన్న వస్తువు నాకు ఎందుకు అనుభవంలోనికి రావటంలేదు. అనేది ప్రత్యక్ష. దానికి నీ అలవాటై కారణము అన్నారు భగవాన్. వస్తువు నీ హృదయంలో సజీవంగా ఉన్న నీకు అనుభవంలోనికి రాకపోవడానికి నీ అలవాటై కారణము గానీ వస్తువు అక్కడ లేకపోవడం కాదు. నీ అలవాటు నుండి విదుదల పొంది చూడు వేస్తువు అక్కడ ఉందో లేదో నీకు తెలుస్తుంది అంటున్నారు భగవాన్. ఆ వస్తువు ఎలా ఉందో అని ఊహించటానికి ప్రయత్నం చేయకు. ఊహించటానికి ప్రయత్నిస్తే నీ మనస్సు అక్కడకు వెళ్లికూర్చుంటుంది. దాని పెంట గొడవకూడా తీసుకోని వస్తుంది. ఆ వస్తువు ఎలా ఉంది అని ఊహించటానికి ప్రయత్నం చేయకు. దానిని తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించు. దానిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవడానికి ప్రయత్నించు. అది అనుభవికచేర్చము. అది అనుభవంలోనికి వచ్చాక అది అంత స్వప్నముగా తెలుస్తుంది.

నేను ఉన్నాను అనుకోవటమే సహజసితి. నేను స్త్రీని, నేను పురుషుడను అలా అనుకోవటము సహజసితి కాదు. సహజసితిలో జీవించే వాడికి ఆ వస్తువు వ్యక్తమవుతుంది గాని కృతిమంగా జీవించే వాడికి అది వ్యక్తం కాదు. నీ వ్యాదయంలో ఉన్న వస్తువు ఎంత simpleగా ఉందో నీవు కూడా అంత simpleగా ఉండటానికి ప్రయత్నం చెయ్య.